

[Hasle.]

af Pantsætningsretten var til Overvejelse i den nedsatte Realkreditkommission. Er det ikke at foregribe Begivenhedernes Gang ogsaa paa dette Omraade allerede nu at fremlægge dette Forslag her paa Tingets Bord? Jeg mener, at ogsaa denne Del af Forslaget maa henvises til en selvstændig og uafhængigt underbygget Undersøgelse.

Om Dækningsreglerne skal jeg endelig gøre nogle enkelte Bemærkninger.

Saafermt kun Konverteringen gennemføres og de Forslag, som vi er imod, udgaa, ja, saa opstaa der ikke noget Problem paa dette Omraade, saa gaar simpelt hen Dækningsreglerne ud. Men jeg vil dog under Forudsætning af, at der paa en eller anden Maade skal skaffes Penge, lige nævne, at Forhøjelsen af Formueskatten, saaledes som der er stillet Forslag om her, anser jeg for noget af det uheldigste, man overhovedet kan indlade sig paa. Det er overordentlig billigt for alle os, der ikke har 30 000 Kr. i Formue, at sige, at de faa, der har det, skal betale, og den menneskelige Natur er jo saaledes indrettet, at det er temmelig let at finde Ørenlyd for en saadan Betragtning; men ikke desto mindre er selve dette Princip et af de sikreste Tegn paa, at et Styre degenererer, naar det virkelig mener at kunne købe Stemmer i Massevis ved at lægge Byrder paa ganske faa. Vi for vort Vedkommende vil afvise dette Forslag med den det tilkommende Foragt.

Med Hensyn til Beskatning af Aktieudbytte maa jeg henvise til de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Korsgaard allerede tidligere har fremsat om denne Skat. Den er uheldig, navnlig for saa vidt den kan komme til at beskatte en Indtægt, som ingen Indtægt er, idet man jo meget vel kan erhverve Aktieudbytte uden at have Penge. Man kan meget let have laant paa et Antal Aktier, som giver et Udbytte, og maattet betale Rente for dette Laan. Ikke desto mindre skal man efter Forslaget her betale Skat af det fulde Udbytte uden at maatte fradrage sine Omkostninger derved. Det er et ganske forkert Skatteprincip.

Endelig er der Spørgsmaalet om at give den højtærede Finansminister Bemyndigelse til at forhøje Indkomst- og Formueskatten, hvis der ikke skulde være Dækning. Allerede tidligere har det ærede Medlem Hr.

Pürschel hævdede over for Regeringen, at dette var et Forslag, som maatte siges at være i Strid med de grundlovsmæssige Regler, der er opstillet for Beskatning, specielt Grundlovens § 46. Dette Synspunkt er i den sidste Tid yderligere uddybet af Dr. jur. Rasting i en Artikel, han har skrevet i „Tidsskrift for Retsvidenskab“, hvori han klart dokumenterer, at Bestemmelsen om, at Beføjelse til at paalægge Skatter ikke kan delegeres ved Lov, ikke alene har Hjemmel i Forholdets Natur, men ogsaa fremgaar af de Forhandlinger, der fandt Sted paa den grundlovgivende Forsamling. Der fremsattes der Udtalelser af Hall, der var Ordfører, om, at Stænderanordningens § 4, der sagde, at Love, der har til Hensigt at foretage Ændringer i Ejendomsskatterne og de offentlige Byrder, skal forelægges Stænderne, er det historiske Udgangspunkt for de tilsvarende Bestemmelser i Grundloven, og det vil sige, at Skattelove skal forelægges i hvert enkelt Tilfælde for den lovgivende Forsamling.

Nu er der ganske vist en vis Begrænsning her — det erkender jeg —, det er kun til Dækning af Udgifterne ved *denne* Lov. Men ikke des mindre: Grundlovens Bud er ganske klart paa dette Omraade: Skattelove skal i hvert enkelt Tilfælde vedtages af Rigsdagen. Hvor har vi ellers Rigsdagens Kontrolmyndighed? En af de vigtigste af Rigsdagens Beføjelser: Kontrol med Administrationen, haves igennem — og effektivt kun igennem — Skattebevillingsretten; i samme Øjeblik man giver Afkald paa denne, er Rigsdagens Kontrol med Regeringen udelukket.

Jørgen Jørgensen: At det har været nødvendigt at drøfte Konverteringen og Rentespørgsmaalet i saa lang Tid, har jo ikke fremmet den Ro paa Pengemarkedet, som alle burde være enige om var meget ønskelig. At konvertere 2 000—3 000 Mill. Kr., som der her er Tale om, er ikke Smaa-ting, og Virkningerne af en saa omfattende Konvertering er det naturligvis vanskeligt helt at overse, men jeg tror alligevel, det er rigtigt, naar man fra alle Sider erkender, at en samlet Konvertering af samtlige 4½ og 5 pCt. Obligationer vil faa en langt større Indflydelse paa Sænkning af Renteniveauet end en stykkevis Konvertering som den, vi